

LX.

Forslag til Lov

om

Sparekasser.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 4. Marts 1914.*)

§ 1.

En Sparekasses Formaal er:

- a. Modtagelse af Indskud til Forrentning;
- b. Anbringelse af Midlerne dels i sikre og let sælgelige Værdipapirer som Statsobligationer, Kreditforeningsobligationer og lignende, dels i Udlaan mod Pantessikkerhed, Selvskyldnerkaution eller tilsvarende Betyggelse. Sparekasser maa dog ikke diskontere eller yde Laan paa Veksler.

Endvidere er Sparekasser berettigede til under deres Virksomhedsomraade at optage Udlejning af Bokser til Opbevaring af Værdier. Sparekasser, der ved denne Lovs Ikrafttræden driver Forvaltnings- eller Forsørgelsesvirksomhed i Forbindelse med Sparekassens virksomhed, skal være berettigede til under Tilsyn af Sparekasseinspektøren at vedblive dermed indenfor den nuværende Ramme.

Sparekasser maa ikke yde Garanter eller Aktionærer højere Udbytte af den indbetalte Kapital end den Indskyderne i Regnskabsaaret godskrevne højeste Indlaansrente. For Sparekasser, oprettede før 1. April 1912, gælder dette Forbud dog ikke før 10 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

§ 2.

Staten fører Tilsyn med Sparekasserne ved en Sparekasseinspektør, der udnævnes af Kongen og staar umiddelbart under Ministeren for Handel og Søfart.

§ 3.

Sparekasser er pligtige og eneberettigede til at benytte Ordet „Spare“ i deres Benævnelse.

Sparekassen er berettigede til for modtagne Indskud at udstede Kontrabog eller Indlaansbevis. Kontrabogen skal benævnes „Sparekassebog“ og indeholde en Gen- givelse af nærværende Lov og af Sparekassens Vedtægt.

*) Se Tillæg A. Sp. 2433; Tillæg B. Sp. 703; Landstingstidenden: Fremsættelsen Sp. 67, 1ste Behandling Sp. 108, 2den Behandling Sp. 615, 3die Behandling Sp. 677.